

teinud, mis Hansule sagedaste suurt tülli ja melehaigust teggi, et ta kul katsus iagowisi omma kobbut täita. Süüdlane olli ta ikka ja jäi jo isse ennese eest halvaks, sest härra uskus esmalt palju Jürri jutto. Kui se asõi nenda mõnned ajad olli turinud ja härra sedda arro sanud, et toa-Jürri Hanso ogga muido kiusas, siis ei usknud ta enam Jürrit, sest härra ei leidnud Hansul kiusagil isse süüd. Et Hans ka wahhest piddi toas ülles pääsima, kui woõrad ollid, sest tulli sagedaste palju melehaigust, kus Jürri ei sanud ilma Hanso näggematta ni palju kõr-wale saata, kui siis, kui ta üksi toas olli.

Kord ollid jälle palju woõraid, ja kui need ollid ärra läinud, leiti pärrast, et üks suur kallis waagen olli katki tehtud. Jürri jooksis kobbhe härra jure ja ütles, et Hans sedda katki teinud. Härra küesis Jürri käest, kust ta sedda piddi teädma, et umbest Hans sedda katki olli teinud, kostis temma: „Aulinne härra! se kurrati Hans teggi selle waagna katki, mis ma omma filmaga näggin!“ „Kutsu mulle Hans seie!“ ütles härra. Kui Hans olli tulnud ja härra temma käest küs-finud, kostis Hans: „Aulinne ja aulinne härra!

mo filmad ei olle sedda waagnat näinud, kus ma sedda piddin katki teggema. Hans olli naesemees. Et härra kül ühtegi ei lausunud, sedda wallusa-minne riitles Jürri temmaga, et tale kiusagi rahho ei olnud. Hans läks naese kambri ja olli sures süddame wallus Jürri ähwõrdamise pärrast, mis nuhtlust härra temma peäle keif lubba-nud panna ja wimaks moisast ärra aeada.

Kui naene sedda süddame hädda kulis ja näggi, ostus Hanso ette ja ütles: „Kule Hans! õige õlma ei hakka kegi, minne härra jure ja ütle, et sa sedda ommast rummalast peast olled katki teinud ja pallo härra käest süddamest andeks, siis on se tülli otsas.“

„Agga mo armas Marri!“ ütles Hans, „kuida ma isse omma peäle wõin walledada, mo hing on sest puhhas.“

„Oh! armas Hans, ärra olle rummal,“ ütles Marri, „egga härra sulle liiga ei te, ja panneb temma sind maksma, siis tenime kahhe-kesta ni kano, kui selgeks same ja kui meie ka mõllemad seal jures wannaks ja halliks jame.“

Jürri olli teggemist herra toas ja härra küs-sis: „Kule Jürri! ma ei tohha sedda koggoni us-